

RODOLJUB.

Izhaja dvakrat na mesec ter stane za vse leto 1 K 60 v., za pol leta 1 K. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 16 v. če se enkrat tiska; 24 v. če se dvakrat, in 30 v. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Zboruje se dalje!

Ko se je dr. Šusteršiču dostavila prepoved ljubljanskega »tabora« in ko je sprevidel, da mu dne 12. oktobra ne bode mogoče pobijati liberalcev po Ljubljani, raztogotil se je ter sklical »izvrševalni odbor vodstva katoliško narodne stranke«. In ta velezanimiva korporacija je sklenila med drugim tudi, da se bodo, ako bi vlada ni dovolila v Ljubljani ljudskega tabora, vršili trije ljudski tabori en dan, in sicer eden za Gorenjsko, eden za Dolenjsko in eden za Notranjsko. Dobro, nimamo nič proti temu! Nekaj se bode že dalo skupaj zbornati, posebno če pokažejo kaplani in fajmoštri kaj grošev, ker se katoliško navdušenje brez cvenka nikjer vneti ne da. Nastane pa zopet prepir radi kraja, ker je gotovo, da se tudi naprednjaki niti po gorenjskih, niti po dolenjskih, niti po notranjskih mestih ne bodo pustili pobijati dr. Šusteršiču na ljubo! Dr. Šusteršič je sam prepričan, da mu bo poseči po kozarcu vode in da mu bo priliti precej tekočine v tisti ogenj, ki sedaj plapola ne med našim dobrim ljudstvom, pač pa med pokvarjeno našo duhovščino. Kaj, ko bi takoj sedaj posegel po tem kozarcu, pa ga izlil med navdušenje za tako imenovane ljudske tabore! Čemu treba siliti v mesta, kjer teh taboretov itak nikdo ne mara, in kjer se do seže kvečjemu kak nekatoliški pretep? Gospoda naj ostane lepo na deželi, kjer bode po farovžih vzlic taboru mirno in s slastjo lahko piške obirala! Tudi ima pri tem obilo najlepših krajev na razpolago. Za Gorenjsko bi priporočal Šent Vid nad Ljubljano, kjer bi se Belčev pleh lahko primerjal s plehom, katerega bodo kovali na katoliškem taboru! Tudi bi se »taboritici« lahko podali v nedodelane škofove zavode, da bi se na lastna očesa prepričali, kako počasi rase stavba, kateri je Bog odrekel svoj blagoslov!

Na Dolenjskem imamo zopet Šent Vid pri Zatičini! Imeniten kraj radi prešičkov, katere izrejujejo leto za letom pridne gospodinje v njem! Imeniten tudi zategadelj, ker ima v njem svoj dom jeden največjih in najpristnejših katolikov, kar jih je mati Slovenija kdaj rodila. Rojstni kraj Janeza Petra Vencajza je za katoliški tabor kakor nalašč ustvarjen, in zategadelj upamo, da dr. Šusteršič, kadar bo po Dolenjskem katoličanstvo reševal, ne bode prezrl zatiškega Šent Vida!

Glede Notranjske smo nekoliko v zadregi! K sreči ta ima tudi Šent Vid. Vas je to, nekje nad Cirknico, ki se odlikuje s tem, da ima ondi vsak drugi vaščan dr. Ignacija Žitnika za resnicoljubnega človeka, njegovega sorodnika Kobija

z Brega pa vsak tretji vaščan za poštenega in pobožnega moža! Kraj je tedaj za katoliški tabor v nalašč prikladen, ter vživa tudi prednost, da bi vsi trije katoliški tabori vršili se en dan, in povsod v enem Šent Vidu.

Na korist dobri stvari prosimo gosp. dr. Šusteršiča, da naj o našem nasvetu premišlja. Pa že skoraj vemo, da vrže pod klop ta dobri in iz najboljšega srca izvirajoči nasvet in da bode zopet v mesta silil. In kar vidimo, kako bo vihtil krvavo svojo mesarsko pest in kako bo izdal tudi za mesta po deželi železno svojo parolo: liberalce je pobiti! Bolj, ko se bode bližal dan omenjenih treh taboretov, bolj bo ta katoliški mož ščuval k »mesarskemu klanju« po mestih, tako da končno našo deželno vlado primora, da prepove tudi vse tri v govoru stoječe tabore, ki bi toliko bolj klaverno izpadli, ker ž njimi ne bode v zvezi ne romanje in ne odpustek! Morda pa naš škof za te tabore kakšno posebno molitvico skuje, kar bi sedaj, ko romanje odpade, tudi ne bilo napačno! Šusteršiču kakor tudi škofu pa kličemo glede vseh treh katoliških taboretov: Brez strahu naprej!

Brez strahu! Prav tako, kakor smo mi brez vsakega strahu, kadar opazujemo celo to komedijo, katera se pod pokroviteljstvom knezoškofa Antona Bonaventure vprizarja sedaj po naši deželi! Zboruje se dalje! kličejo klerikalci, in svojim kaplanom po deželi pripovedujejo, da se sedaj naprednjaki od same bojazni kar tresemo, in da smo radi »možatega« postopanja dr. Šusteršiča zgubili glavo. Mi se še dobro spominjamo časov, ko se je o naši stranki govorilo, da ni družega nego neznatna klika, katera nima v deželi prav nikake zaslombe. Ta hrup in vrišč, ki je nastal sedaj po kaplanijah in župniščih, bi nas lahko navdal z velikim ponosom. Moramo biti faktor, mogočen faktor, če morajo klerikalci proti nam napeti vse svoje moči, in če mora izvrševalni odbor vodstva katoliško narodne stranke skleniti: Shodi po deželi se nadaljujejo! Zboruje se dalje! In to v deželi, kjer bi v mnogih okrajih »naše dobro ljudstvo« tudi škofov škorenj jednoglasno za poslanca volilo, če bi dr. Šusteršič tako ukazal!

Ali pustimo ponos! Kar je potrebno povedati, je pač to, da nasproti sklepom izvrševalnega odbora vodstva katoliško narodne stranke ne poznamo niti najmanjšega strahu. Čemu tudi! Vse, kar počenjajo sedaj ti prismojeni politiki, je navadno pobalinstvo najnižje vrste. S takim pobalinstvom se niso v politiki še nikdar uspehi dosegli in se tudi na

Kranjskem ne bodo. Tudi ne s pomočjo Grafove »Information«! No, pa recimo, da najnovejša Šusteršičeva modrost privede katoliško stranko do malega uspeha, to je do neznatne večine v deželni zbornici. Kaj potem? Ali menite, gospodje, da bode na to mirno in brez motenja pojedli svojo solato iz katoliške sklede? Ni je reči, koji se je lažje privaditi, kakor so slabe manire! Zategadelj se je tudi obstrukcije lahko privaditi! In ni je korporacije, ki bi se brez vsake težave z obstrukcijo zadušiti dala, kakor je deželni zbor kranjski, kojemu je vsako leto komaj poldrugi mesec k delu odkazan. V takem deželnem zboru, kakor vidimo pri Šusteršiču in Brejcu, lahko vsako otroče inscenira uspešno obstrukcijo. In kakor je katoliško narodna stranka posegla po tem izvanrednem sredstvu, tako sme po njem poseči tudi napredna stranka, kadar ne bi hotela prenašati dr. Šusteršiča puhloglavosti in surovosti.

To naj si katoliški gospodje za ušesa zapišejo, potem pa naj »dalje zborujejo«!

Shod v Hotedršici.

V prijazni Hotedršici doživeli smo včeraj sijajno manifestacijo narodne napredne stranke. Ta shod bode klerikalcem še dolgo časa po ušesih zvonel, ker jim dokazuje, da je laž, če trdijo, da stoji naše čvrsto kmetsko ljudstvo brez izjeme na njihovi strani. Tisto izzivanje in bahanje z našim »dobrim ljudstvom« bo moralo ponehati. Pokazalo se je to včeraj v Hotedršici: zbrana je bila takorekoč cela občina, ali za dr. Šusteršiča se nikdo ni oglasil!

Zborovalo se je na vrtu g. Grudna: prostor je bil s trobojnicami bogato okrašen; tudi z mnogih hiš so se vile zastave. Da bi nam klerikalci resnice ne pozobali, smo prešteli vdeležnike shoda: moških je bilo 362; žensk pa nekaj nad 100. Vsi so govornike prav pazljivo poslušali, in ko je dr. Kušar govoril o naslednjih obstrukcije, ni bilo pritrjevanja ne konca ne kraja! Ravno tako je ljudstvo imelo natančen občutek za sleparijo, katero uganja dr. Šusteršič s svojo splošno volilno pravico.

Dr. Ivan Tavčar, načelnik »Slovenskega društva«, otvori shod ob 1/24, pozdravi navzoče ter jim predstavi vladnega zastopnika, gospoda okrajnega glavarja pl. Detelo. Nato spregovori nekaj besed, s katerimi pred vsem prav uspešno zavrača očitane nasprotnikov, da je naša stranka proti veri. »Nasprotno je resnica, mi branimo Boga in njegovo sveto vero

pred ostudneži, kakor je dr. Šusteršič s svojimi surovimi prijatelji. Mi zahtevamo, da naj naša duhovščina z nami v ljubezni živi, da naj so nam duhovniki pravi dušni pastirji, ki pri svojem poklicu ne iščejo hranilničnih knjižič, ampak izveličanja naših duš. Na drugo stran pa zopet zahtevamo, da naj duhovniki pripuste, da za telesni svoj blagor mi sami skrbimo, in da se naj oni ne vtikajo v posvetne reči, pri čemer družega ne dosežejo, kakor da delajo združbe pri družih, sami sebe pa od Boga oddaljujejo! To je vse, kar mi zahtevamo: zategadelj pa nismo brezverci, ampak prav verni katoličani. (Burno pritrdjevanje!)

Na predlog dr. Tavčarjev bil je predsednikom shodu soglasno izbran dolnjelogaški župan, g. M u l l e y. Le-ta pozdravi zborovalce s prisrčnimi besedami; za njim pa je govoril dr. Josip Kušar.

Sprejeta je bila sledeča resolucija:

Volilci, zbrani na shodu v Hotedršici dne 28. septembra, odločno obsojamo obstrukcijo katoliške stranke v deželnem zboru, ker ž njo provzroči ta stranka največjo škodo davkoplačevalcem, posebno pa kmetškemu stanu. Izražajo pa zaupnico prvoborilcem narodne napredne stranke, ker se nevstrašeno in z veliko ljubeznijo borijo za blagor ljudstva.

Ta resolucija je bila soglasno in z navdušenim odobravanjem sprejeta.

Nato se je velepomembni shod zaključil.

Politični pregled.

K političnemu položaju.

Posl. dr. Gross je v Jihlavi govoril o parlamentarnem položaju. Drž. zbor dobi predvsem sledeče naloge: nagodbo z Ogrsko, proračun, tiskovno reformo in še več drugih važnih vprašanj. Zasedanje bo torej zanimivo. Dvomljivo pa je, ali bo parlament sploh prišel do dela, kajti Čehi bodo zborovanje ovirali. Gross misli, da Čehi svojih obstrukcijskih groženj ne izpolnijo, ko bodo videli, da se jih druge stranke ne boje. Dolžnost strank in vlade bo, pokazati, da se ne dajo ostrašiti ter jim s tem obstrukcijo odkupiti. Izsiljevanja se morajo nehati, ker Avstrija ni tako bogata, da bi češke glasove odkupovala vedno in vedno iznova. Drugače pa stojé stvari, če hočejo Čehi resno in pošteno poskusiti spravo. Za spravo so Nemci vedno pripravljeni, a predvsem se mora izpolniti ena zahteva: Čehi morajo dobiti jasnost glede svojega položaja, izprevideti morajo, da ne morejo le prejemati, nego morajo tudi dajati. Razprava o nagodbi, carinskem tarifu in o kakem drugem gospodarskem vprašanju se nikakor ne sme izrabiti v to svrhu, da se zadovolje češke želje. Nemška napredna stranka smatra za svojo dolžnost vlado v boju za pravice Avstrije proti Ogram podpirati. A zato še ne bodo dovolili, da bi se Čehi kupili ali da bi bili Nemci v svojih narodnih pravicah oškodovani. — Tako Gross. Čehi sedaj vedo, da jih čaka hud boj proti vladi in proti Nemcem.

Klerikalni liberalci.

Francija ima sedaj specialiteto: klerikalne liberalce. V Bretagni so si namreč

nadeli protirepubličanski klerikalci naslov liberalcev. V nedeljo so v Folgoëtú ondotnji monarhistični duhovniki sklicali velikanski shod 50.000 oseb, med temi je bilo 15.000 otrok in več tisoč žensk. Na prostem je bil postavljen oltar in nad njim je visela zastava bretagnskih vojvod. Govorniki so bili duhovniki, ki so pripovedovali ganljive dogodbe iz življenja preganjanih puntarskih šolskih sester. Hkratu pa so agitirali za »kongres vseh francoskih liberalcev«, ki se snide v Parizu, da že pred prvo sejo parlamenta protestira proti zatiranju šol ter zahteva svobodo vesti. Kmetje so debelo gledali, ko so nakrat postali liberalci. V tem delu Francije so monarhisti naravnost predrzni. Vzlic prepovedi so postavili v Pin-en Mau-gesu spomenik puntarju Cathelineauu, ki je bil l. 1793. vodja ustaje Vendejcev. Orožniki so spomenik odstranili.

Nova vojaška bremena.

Zaradi novih haubičnih baterij, ki se vsled sklepa delegacij postavijo že l. oktobra, bo treba pomnožiti topničarsko moštvo. To se zgodi tako, da se pokličejo nadomestni rezervisti v triletno aktivno službovanje. Treba je 18.000 nadomestnih rezervnikov, in Avstrija jih bo dala 10.000, Ogrska pa 8.000. Med prvimi vladnimi predlogami v bodočem zasedanju državnega zbora bo torej zakon glede pomnožitve rekrutov. Ta zakon se mora dognati do 1. decembra v obeh parlamentih, ker sicer nastanejo težave. Vsekakor skliče vojno ministrstvo l. oktobra nadomestno rezervo za 8 tednov, t. j. do 1. decembra. Ako parlamenta dotlej zakona glede pomnožitve topničarskega moštva ne sprejmeta, se bodo vrnili nadomestni topničarji tudi domov in nove haubične baterije bodo ostale brez moštva. Možno je torej, da dobimo nove baterije, nove topove, a ne topničarjev. Gotovo je, da se vojaška bremena množe in množe. Delegacije dovolijo vojnemu ministru vse, a tudi parlament mu ne dela posebnih težav. Proračun za leto 1903. izkazuje velik deficit. Razni resorti vlade so svoje zahteve zmanjšali, deželnoobrambni minister je skrčil svoje zahteve za 9 milijonov, a vendar je deficit očitven, dasi ga minister zvijačno skriva.

Proslava 25letnice rusko-bolgarskih zmag na Šipki.

Od 23. t. m. do danes so se vršile slavnosti v spomin zmag na Šipki. Knéz Ferdinand je 25. t. m. sprejel v Varni izkrcajoče se ruske goste. Tudi ministrski predsednik dr. Danev je bil ondi. Finančni minister Sarafov je šel v Burgas sprejemati goste. Veliki knez Nikolaj Nikolajevič in grof Ignatijev in njegova gospa prideta po slavnostih v Sofijo, kjer bodo sprejeti slovesno. Veliki knez je bil na Šipki, kjer si je ogledal vojaške neštete grobove. Na prelazu sv. Nikole, kjer je divjal leta 1877. najsrđitejši boj med Rusi in Bolgari na eni ter Turki na drugi strani, je bila svečanost dne 27. t. m. ter se je blagoslovila spominska cerkev. Večina gostov se je bojev l. 1877. sama vdeležila. Včeraj in danes se vrše manevri bolgarske vojske. Napravili so se vsi tisti boji, kakor v takratni nepopisno krvavi in ljuti vojni. Danes se polaste Bolgari utrjenega tabora Sulejmana paše pri Šejnovu, ki ima še stare utrdbe in okope, seveda popravljene. Tudi na Šipki so se popravile utrdbe.

Slavnost ima vojaški in političen značaj. Spomin na požrtvovalnost in junaštvo Rusov, ki so osvobodili Bolgare turškega jarma, se oživi danes ter se utrdi prijateljstvo in hvaležnost Bolgarov do slovanske Rusije. Grof Ignatijev je bil diplomatski zastopnik Rusije pri sklepanju miru v San Stefanu, kjer je prevzela Rusija gospodstvo na evropskim orientom.

Domače in razne novice.

Važno priznanje — imenuje »Slovenec« dr. Tavčarjev govor v Hotedršici. Res je, da bi naša stranka pri Šusteršičevi splošni volilni pravici, po kateri bi se mesta pomešala s kmetškimi občini, prej kot ne ne dobila nikakega mandata. Pri današnjih razmerah, ko agitujejo brezvestni popi s peklom in z nebeškim kraljestvom, bi se temu ne bilo čuditi. Bi pa bilo tudi pravično, ako bi največji davkoplačevalci in ako bi najinteligentnejši del naroda ostal brez zastopnikov v javnih korporacijah, po tem — seve — bastardki ljubljanskih korarjev ne povprašujejo! Mi si štejem v najsvetejšo dolžnost, da se tudi za to vprašanje brigamo. Tudi v bodoče se hočemo brigati za omenjeno vprašanje, in klerikalci pač nikdar ne dožive, da bi mi s tisto radostjo zlezli pod Šusteršičev podplat, kakor so zlezli nezreli naši socialni demokrati.

Obsojena obstrukcija. — Občinski zastop v Cerknici izreka enoglasno: da so oni poslanci, kateri so pod vodstvom dr. Šusteršiča s svojim surovim razgrajanjem onemogočili zasedanje deželnega zbora, storili neoprostljiv zločin nad našim ubogim narodom, ter preklinja usodo, katera je omogočila, da so taki ljudje postali zastopniki ljudstva. Občinski zastop protestira proti lažnivemu poročilu časopisa »die Information«, da se naše ljudstvo strinja s politikom dr. Šusteršiča, in pribija, da nobeden razsoden mož te občine ne odobrava vnebovpijočega početja dr. Šusteršiča in njegovih pajdašev. — V Cerknici, dne 26. septembra 1902. A. Pogačnik, župan. Anton Kravanja, Jurij Meden, Ivan Petrovčič, Franc Remžgar, Franc Šerko, Anton de Schiava, Franc Zagorjan, občinski svetovalci in Andrej Hren, Franc Kastelic, Andrej Krajc, Matevž Krašovec, Matevž Martinčič, Janez Oblak, Franc Pendič, Jožef Sigmund, Janez Svet, Janez Stergulec, Janez Stražisar, Anton Švigelj, Janez Švigelj, Matevž Turšič, Franc Verli, Matevž Završnik, Ivan Žitnik, občinski odborniki.

Tomišeljskega župana Mavca je kar nenadoma zmanjkalo; pravijo, da jo je v Ameriko pobral. Županstvo ne žaluje za njim, pač pa krajni šolski svet, čegar predsednik je bil. Kaj poreče k temu c. kr. okrajni šolski svet?

Prestop k protestantovski veri. — Mera je polna! V Jesenicah na Gorenjskem so prestopile predvčerajšnjem štiri rodbine z 18 osebami od rimsko-katoliške cerkve k protestantom. Religiozni akt je vodil evangeljski župnik g. Jaquemar iz Ljubljane. Več drugih obitelj je izjavilo pri tej priliki, da storijo isto. To je sad hujskanja župnika Ščinkovca in breztaktnosti škofa Jegliča. Več o tem še izpregovorimo.

Iz Št. Petra na Krasu. — Lep dušni pastir je tukajšnji kurat znani Janez Zupan. Dne 20. m. m. je porodila njegova polsestra, a ker se je ista proti njegovi volji poročila, ni zadobila usmiljenja, da bi ta krstil njenega otroka. No, in res so istega morali peljati h krstu v Slavino. Kaj Vi, g. kurat, tako spoštujete Kristusove lepe nauke: »Ljubite se med seboj in odpuščajte tudi svojim sovražnikom.« Kdo Vam pa boče kaj verjel, ko bodete o tem na leci govorili? Kakor se pa znate povsod lepega narediti, tako se bodete tudi tukaj in gotovo bode Vaš izgovor »bil sem bolan!« Ako je to res bilo, o tem ve pa ljudstvo povedati. Kaj se pa še vse drugo govori, Vam je gotovo znano. Za danes dovolj, samo še toliko prosimo, da nam vsaj nedolžne otročiče krstite, če že drugega cerkvenega dela nečete natančno opravljati, ker imate veliko nepotrebnega opravila.

Lovska anarhija. Iz Marije Device v Polju piše »Slov. Narodu« zastopnik »zele-nega poklica«: Lovske razmere v naši po-božni občini so uprav kričeče. Najemnik lova je znani klerikalec in ljubljenc na-šega Kolarja, oče Plevnik iz Spodnjega Kašlja. Plevnik sicer ni lovec, in niti ne vemo, razločuje li patron od bučne peške. Vzlic temu pa je iz svojega lovišča na-pravil si nekako molzno kravico. Oddaja namreč prav nizke lovske licence; kdor ima par grošev, pa dobi tako lovsko li-cenco. Vsled tega postal je naš lov pravi refugium vseh ljubljanskih lovskih greš-nikov, katerih je legijon, in kateri so se-daj, ko je prišel mestni lov v boljše roke, brez posla. K nam prihajajo z licencami očeta Plevnika v rokah kar v procesijah, in po naših poljih in livadah pokajo, da se vse trese in kadi. Meje proti sosedu ne poznajo nobene, nasprotno, kjer le morejo, švignejo v sosedni revir, ker je v doma-čem ravno vse raztolčeno in vse razgnano. Orožje imajo najstarejšega sistema: tako so zadnjič zasačili — seve čez mejo — nekega zdravniškega pomočnika, ko je streljal še s puško »na kamen«. Pa tudi naše osebe niso varne pred takimi lovci: tako je bila zadnja nedelja — po kratkem odmoru — zopet obstreljena — ženska. Pomoči, hitre pomoči potrebujemo, če ne, bo prebivalstvo poljske občine po Plevni-kovih licencah še — decimirano. Sicer pa: lovski vam blagor!

Knjige družbe sv. Mohorja so rav-nokar izšle. Njih naslovi so: 1.) Kole-dar za navadno leto. — 2.) Zgodbe sv. pisma. Priredila in razložila + dr. Frančišek Lampe ter dr. Janez Ev. Krek. 9. snopič. — 3.) Poljedelstvo. Sloven-skim gospodarjem v pouk. Spisal Viljem Rohrman. II. del. Posebno poljedelstvo. 4.) Slava Gospodu! Molitvenik. — 5.) Veliki trgovec. Povest. Spisal Engel-bergt Gangl. Slovenskih Večernic 54. zve-zek. — 6.) Zimski večeri. Knjiga za odraslo mladino. Spisal Jožef Stritar.ocene knjig prinesemo v našem »Slo-venskem Narodu«. Stevilo Mohorjanov je letos naraslo za 3036, tako da šteje družba danes **80.046 članov**. Letos se raz-pošlje med narod 480.276 knjig, kar je naravnost ogromno. Doslej je imela družba že 1.483.764 udov, ki so prejeli **8.843.692 knjig**. To število dokazuje velikansko kulturno misijo naše družbe.

Električna cestna železnica v Lju-bljani. Zimski red, veljaven od 1.

oktobra 1902 do 30. aprila 1903. I. Proga južni kolodvor — Mestni trg — dolenski kolodvor. Od južnega kolodvora k dolens-kemu kolodvoru prvi voz ob 6. uri 30 min. zjutraj. Od južnega kolodvora k do-lenskem kolodvoru zadnji voz ob 9. uri zvečer. Od južnega kolodvora preko Mestni trg h garnizijski bolnici zadnji voz ob 945 zvečer. Od Mestnega trga k južnemu kolodvoru prvi voz ob 614 zjutraj, zadnji voz ob 922 zvečer. Od Mestnega trga k dolenskem kolodvoru prvi voz ob 623 zjutraj, zadnji voz ob 97 zvečer. Od do-lenskega kolodvora k južnemu kolodvoru prvi voz ob 640 zjutraj, zadnji voz ob 910 zvečer. Od dolenskega kolodvora preko Mestnega trga h garnizijski bolnici zadnji voz ob 925 zvečer. II. Proga Mestni trg-garnizijska bolnica. Od garnizijske bolnice k mestni hiši prvi voz ob 65 zjutraj, zadnji voz ob 926 zvečer. Od mestne hiše h garnizijski bolnici prvi voz ob 639 zjutraj, zadnji voz ob 952 zvečer. Pred osmo uro zjutraj in po osmi uri zvečer vozijo električni vozovi po obeh progah v presledkih vselej 15 minut, v ostalem času pa v presledkih 7½ min.

Priloga. Današnji številki priložili smo za cenjene naročnike našega lista okrožnico gosp. Fr. P. Zajca, urarja v Ljubljani, Stari trg št. 28, v katerej naznanja, da je v zvezi s švicarsko to-varno, ki izdeluje ure z njegovo lastno znamko.

Smrt Emila Zole. — Največji in najplodovitejši francoski pisatelj, Emil Zola, je torej mrtev. Ves Pariz, vsa Fran-cija, ves svet žaluje po njem. Zola se je bil pripeljal v ponedeljek s svojo soprogo iz Medana blizu Pariza, kjer ima svoje posestvo, domov v Pariz. Ker je bilo sta-novanje v Parizu precej vlažno in hladno ter je bil Zola jako občutljiv proti mrazu, je dal v kaminu nekoliko zakuriti. Za-konska dvojica je legla zvečer zgodaj spat, ker je imel Zola navado, da je zjutraj zgodaj vstal ter delal vsako dolo-gne vsaj 4 ure. Posli so bili naslednjega dne jako začudeni, ko ni bilo ob osmih zjutraj čuti še nikakega glasu iz spalnice. Ob devetih so sklenili, da gredo v kljub temu v sobo. In našli so Zolo na tleh le-žečega mrtvega. Glava je bila na tleh, noge na postelji. Gospa je ležala na po-stelji onesveščena in na Zolovi postelji dva njegova psička. Zola se je zastropil s plinom, ki je uhal iz pečnih cevi. Ka-min je bil namreč pokvarjen. Ko je prišla gospa Zola k zavesti, je pravila, da so povzročili možovo smrt in njeno neza-vestnost plini. Zbudila se je bila, ko je mož ustajal, da bi odprl okno; a je padel na tla in se takoj onesvestil. Takoj nato je omedlela tudi ona. Ker so plini težji od zraka, so ostali pri tleh in so zadušili Zolo, dočim je ostala gospa Zola, ki je bila na postelji, torej višje, živa. Psička sta bljuvala in sta se tako osvobodila strupov, vsled česar sta ostala živa. Vse kaže torej, da je bil Zola žrtev strupenih plinov ter da o kakem samomoru nikakor

ne more biti govora. Prišlo je mnogo zdravnikov, a k življenju ni mogel nihče več obuditi Zole. Zvečer je bil še jako dobre volje ter je goveril pri večerji v družbi nekaterih prijateljev o potovanju v Italijo, ki ga je nameraval nastopiti prihodnji teden. Smrt francoskega veli-kana je razburila in užalostila izomikane kroge vseh kulturnih narodov, klerikalci vsega sveta pa so se iznebili enega svojih najnevarnejših sovražnikov. Zola je bil brez otrok, a je adoptiral dva tuja otroka, deklico 14 let in dečka 10 let.

Zaradi nesramnosti so zaprli te dni vikarja v Draguignan abbéja Du-nala, ravnatelja vzgajališča za katoliško mladež. Otroke, izročene mu v varstvo, je zlorabil. Bil je fanatičen političen agi-tator.

Svojevoljno — lakote umrl. Kmet Jakob Gschiel, bivajoč pri Dunaju, je izginil že pred 14 dnevi. Ker je imel Gschiel raka v čreveh, so menili njegovi sorodniki, da se je sam usmrtil. In res so ga našli pred par dnevi mrtvega ob Raxi; umrl je svojevoljno od lakote.

Zagonetka iz oblakov. — V vasi Honnet pri Kolinu nad Reno je pa-del v ponedeljek zrakoplov na tla, v čegar čolnici se je našla samo kapitanova čapka. Čolnič je bil prazen in ves okrvavljen. O zrakoplovcih in izviru balona se ne more ničesar izvedeti.

Hči — železnice. Petrogradsko-ni-kolajevska železnica je obhajala ravnokar 50 letnico svojega obstanka, in ravno isti dan so našli na petrogradskem kolodvoru odloženo dete ženskega spola. Ravnatelj in uradništvo je določilo, da adoptirajo det kot »hčer nikolajevske železnice«. Kumovala je otroku ravnateljeva soproga in uradniki dajo vzgojiti »hčer železnice« na svoje stroške.

Slabi dijaki niso vselej — najslabši delavci v praktičnem življenju. Navadno se nočejo učiti latinskega in grškega jezika di-jaki, ki nimajo nagnenja do naravoslovskih znanstev. Linné, Liebig, List in Darwin so bili zanikarni dijaki, ali tem večji učenjaki.

Loterijske srečke.

Brno, 1. oktobra.	34, 66, 9, 11, 16.
Budaj, 21. septembra	59, 51, 80, 22, 62.
Trst, 28. septembra	17, 22, 6, 19, 2.
Gradec, 27. septembra	60, 38, 88, 63, 14.
Praga, 24. septembra	4, 73, 37, 54, 88.
Linc, 20. septembra	2, 22, 74, 3, 9.

Tržne cene v Ljubljani.

Poročilo od 20. do 27. septembra 1902.

	K/h		K/h
Goveje meso I. kg	130	pšenična 100 kg	27 50
" " II. "	110	koruzna " "	17 —
" " III. "	1 —	ajdova " "	29 50
Telečje " " "	150	Fižol, liter " " "	— 20
Praščičje m. sveže "	160	Grah, " " " "	— 40
" " prek. " " "	2 —	Leča, " " " "	— 25
Koštrunovo meso "	1 —	Kaša, " " " "	— 20
Maslo " " " "	250	Ričet, " " " "	— —
Surovo maslo " "	240	Pšenica " " 100 kg	16 50
Mast praščičja " "	160	Rž " " " "	14 —
Slanina sveža " "	160	Ječmen " " " "	14 —
" " prek. " " "	180	Oves " " " "	14 —
Saló " " " "	130	Ajda " " " "	15 60
Jajce " " " "	— 6	Proso, belo " " "	16 —
Mleko, liter " "	— 18	" " nav. " " "	13 —
Smetana sladka lit.	— 80	Koruzna " " " "	14 20
" " kislá " "	— 80	Krompir " " " "	6 —
Med " " " kg	120	Drva, trda " " m³	8 20
Piščanec " " " "	120	" " mehka " " "	5 60
Golob " " " "	— 40	Seno " " 100 kg	7 60
Raca " " " "	— —	Slama " " " "	7 —
Zajec " " " "	— —	Stelja " " " "	— —

Največje, najhitrejše ter najvarnejše vrste velikanskih parnikov, ki vozijo

v Ameriko.

Hamburg-New York le 6 dni.

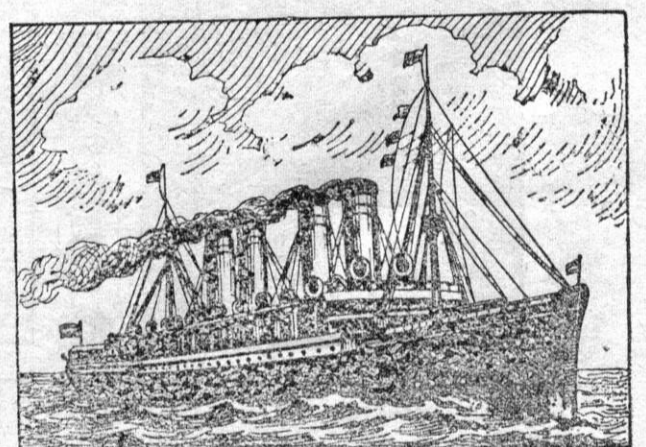
Vozne karte po najnižjih cenah za vse raz-rede prodaja ter daje pojasnila točno in brezplačno (1228—21)

oblastveno potrjena

agentura Hamburg-Ameriške linije

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 31

od južnega kolodvora takoj na desno

Povsod po Slovenskem

in še čez mejo razširja se od dne do dne poraba prave in najboljše

kavine primesi

v prid družbe sv. Cirila in Metoda iz

I. jugoslov. tovarne za kavine surogate

◀ v Ljubljani. ▶

Zahtevajte jo povsod!!

Salame

ogrške 170 gld., domače iz suokna 120 gl. domače 1 gld., dunajske 80 kr. šunka brez kosti (Rollschinke) 90 in 110 gld., suho meso 70 kr., suha slanina 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranjske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil naprej po povzetju in sicer le dobro blago

(1028-11) Janko Ev. Sirc v Kranju.

Zmešane lase

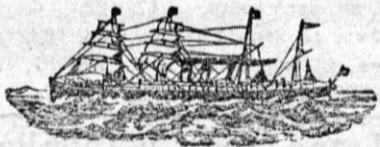
kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilsarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na mojo firmo.

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrod. — Naravnost brez prekladanja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila dajejo:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji ali (2073-5)

Ant. Rebek, konc. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 34.

Najnižje cene.

Največji izbor.

L. Mikusch

tovarna dežnikov
Ljubljana, Mastni trg.

Vizitnice in kuverte s firmo „Národní Tiskarna“.

prilporeča

Dr. M. Pirc

naznanja, da se je s svojo

odvetniško pisarno

preselil iz hiše št. 4 v Gosposkih ulicah

v Kolodvorske ulice št. 26

(zraven „stare Tišlerjeve gostilne“) v pritličju na levo.

(2184-3)

Kot prava **dobrota** in potreba za vsako družino se izkazuje vsak dan bolj uporaba **Kathreiner-Kneippove sladne kave.**

Nobena skrbna gospodinja naj se ne pomišlja dalje uvesti to tečno in zdravo pijačo.

Ni čistejše primesi in boljšega nadomestila za zrnato kavo, kjer je ta zdravniško prepovedana.

Kathreiner-Kneippova sladna kava se dobiva pristna samo v izvornih zavojčkih z varstveno znamko »župnik Kneipp«. Odprto odtehtana ali drugače zavita kava ni nikoli

Kathreinerjeva.